

než řečená částka. Napadený rozsudek se však zabýval zjištěním příjmů obžalovaného toliko do doby 30. dubna 1936. Není-li však zjištěno, kolik bylo obžalovanému v době tohoto činu (v červnu 1936) skutečně vyplaceno, chybí jakýkoli podklad pro řešení otázky, že vymyšleným právním jednáním o snížení platu byla druhá exekuce mařena.

Na nalézacím soudu bude, aby uvažoval, pokud byla vymyšleným tvrzením o snížení platu od 1. června 1935 na 250 Kč měsíčně (obsaženým v dopise z června 1936) mařena i exekuce na služné zabavené již první exekucí (z února 1935).

Dvoutříměsíční žalobní lhůta stanovená § 17, odst. 1 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. platí i pro veřejného žalobce, který vznáší veřejnou žalobu ve smyslu § 14, odst. 5 téhož zákona. K jejímu zachování stačí včasný návrh veřejného žalobce na zahájení předběžného řízení. Není k tomu třeba obžaloby v pravém slova smyslu.

Rozh. ze dne 30. května 1938, Zm I 502/38, čís. 6208 Sb. n. s.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozhodnutí krajského soudu, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem utržení na cti podle § 3, odst. 1. zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů: Pochybena jest námitka vznesená s hlediska zmatku § 281 čís. 9b) tr. ř., že žalobní právo zaniklo pro uplynutí žalobní lhůty. Poněvadž v souzeném případě jde o přestupek utržení na cti spáchaný na policejním strážníkovi, tedy na veřejném orgánu se vztahem na výkon jeho pravomoci, platila ovšem dvoutříměsíční žalobní lhůta vytčená v § 17, odst. 1. zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. i pro veřejného žalobce napadeným veřejným orgánem zmocněného, při čemž tato lhůta začíná běžeti dnem, kdy se uražená osoba (nikoli snad veřejný žalobce) dověděla o činu a osobě vinníkově (§ 14, odst. 5. a § 17, odst. 1. cit. zák.). Pro včasnost výkonu žalobního práva stačí samozřejmě při souvislosti obou uvedených ustanovení i v případech § 14, odst. 5. cit. zák., byť i mluví o podání veřejné žaloby, pouhý návrh veřejného žalobce na zavedení předběžného řízení, jako obdobně stačí v případě § 17, odst. 1. cit. zák. pouhá žádost za trestní stíhání, a nezáleží s hlediska včasnosti na podání obžaloby v technickém slova smyslu (srov. rozh. č. 3854 Sb. n. s.). Poněvadž však uvedený návrh byl učiněn dne 1. prosince 1937 a napadený strážník mohl se dověděti o činu a osobě vinníkově nejdříve v druhé polovině října 1937, v kteréžto době byl čin teprve spáchán, je jasno, že o uplynutí jmenované lhůty nemůže býti řeči.

Dr. Poláček.